(२) कल्पः। अथ जुहोत्यपमृत्युमप क्षुधमिति। पाठस्तु। "अप मृत्युमप क्षुधम्। अपेतः शपथं जहि। अथा नो अग्न आवह। रायस्पोषꣳ सहस्रिणम्॥ १॥ ये ते सहस्रमयुतं पाशाः। मृत्यो मर्त्याय हन्तवे। तान् यज्ञस्य मायया। सर्वानवयजामहे" इति। हे अग्ने 'मृत्युं' मरणं, 'अपजहि'। 'इतः' अस्मत्सकाशात्, 'क्षुधं' क्षुद्बाधां, 'शपथं' परकीयं शापं, 'अपजहि' विनाशय। 'अथ' तद्विनाशानन्तरं, 'नः' अस्माकं, 'सहस्रिणं' सहस्रसङ्ख्यायुक्तं, 'रायस्पोषं' धनपुष्टिं, 'आवह' सम्पादय। हे 'मृत्यो', 'मर्त्याय हन्तवे' मनुष्यं हन्तुं, 'ते' तव, 'ये सहस्रमयुतञ्च पाशाः', सन्ति 'तान्', 'यज्ञस्य मायया'। यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः, परमेश्वरस्य मायया शक्त्या, 'अवयजामहे' विनाशयामः॥

(३) कल्पः। तस्येडानुभक्षो भक्षयति भक्षोस्य मृतभक्ष इति। तस्य पशोरिडाया अनन्तरं ग्रहभक्षो भवति तं च भक्षयेत्। पाठस्तु। "भक्षोऽस्यमृतभक्षः। तस्य ते मृत्युपीतस्यामृतवतः। स्वगाकृतस्य मधुमतः। उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि" इति। हे ग्रह त्वं 'अमृतभक्षः' अमृतवत् प्रीत्या भक्षणार्हः, मम 'भक्षोसि'। 'तस्य ते' तादृशस्य तव, अंशं 'उपहूतस्य', अनुज्ञातोहं 'भक्षयामि'। कीदृशस्य तव, 'मृत्युपीतस्य' मृत्युदेवेन प्रथमं पीतस्य, 'अमृतवतः' अमृतसमानेन स्वादुत्वेनोपेतस्य, 'स्वगाकृतस्य' स्वाधीनत्वेन सम्पादितस्य, 'मधुमतः' माधुर्ययुक्तस्य, 'उपहूतस्य' अनुज्ञातस्य॥

(४) कल्पः। भक्षयित्वा प्राणनिर्वाहनात्मन् प्रतिष्ठापयते